

Като видѣла болното момиченце, на царската дъщеря станало много жално. Тя почнала да го милва и да го забавлява. Послѣ отишла срѣдъ колибката, почнала да се върти, да пѣе, да играе, и да пали различни огньове.

Болното видѣло много свѣтлина, чуло хубави пѣсни. То се зарадвало, засмѣло се, припомнило си ангела съ благоуханното име и го казало високо. Веднага цѣлата колибка се изпълнила съ най-хубава мизма.

Тогава царската дъщеря си припомнила за своето име и защо сж я пратили на земята. Тя радостно се върнала въ града.

И момиченцето оздравѣло. И царската дъщеря се оженила за князь Максимилианъ. Живѣла дълго на земята и послѣ пакъ се прѣселила тамъ, отъ кждѣто била дошла. — При дѣда Господа.

